

Τ' ΑΠΟΚΡΥΦΤΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΗΣ ΟΧΡΑΝΑΣ

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΡΩΣΣΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΣΤΟΛΙΠΙΝ

Η συνταρακτικές αποκλίψεις των αρχείων της Οχράνας. Η σχέσεις τους με τους τρομοκράτες και τους μηδενιστές. Πώς προεβλέπε τον τσάρο. Ο αιγυπτιακός επαναστάτης Μπαγκράβ. Πώς έδολοφονήθη ο Ρώσος πρωθυπουργός Στόλιπιν. Μία σκληρή φριχτή στο Μέγα Θέατρο του Κιέβου. Πώς έπεσε στην παγίδα της Οχράνας ο Μπαγκράβ, κλπ.

Ο πρωθυπουργός Στόλιπιν

Τα απόκρυφα αρχεία της τσαρικής Οχράνας, της περιφημής Μυστικής Αστυνομίας που προεβλέπει βίαιη την απέραντη ρωσική αυτοκρατορία μας, που «παίζον σήμερον, ύστερ' από την συνταρακτική δημοσίωσιν τους από τὰ Σοβιέτ, ένα σφοδρό εκπληξές και άγνωστος λεπτομέρειες για διάφορα σκοτεινά έγγραφα τα που είχαν ανασταθείσασα τη Ρωσία από το πόλεμον.

Ένα από αυτά τα έγγραφα, το πιο μυστηριώδες και το πιο στυγερό απ' όλα ήταν η πολιτικός κυβερνήσεως, κατά το 1911. Ο σκοτεινός ρόλος, που έπαιξε η Οχράνα σ' αυτήν την έγγραμμάτι ύπαιθρον, άφηνε καταπληκτικούς τους άναγνώστους των άποκρυφών αρχείων της, γιατί βλέπει κανείς καθαρά, ότι δεν έπρόκειτο πού πού μισήσε άστυναιμία, αλλά περί μιας τεραστίως έγγραμμάτις οργανώσεως...

Έκείνα τα χρόνια, τις μεγαλύτερες μαζές τις έδινε η Οχράνα με τους τρομοκράτες, με τους επαναστάτες, με τους μηδενιστές. Μά, έπειτα από αιώνας, είχε και τη μεγάλη φρονιάδα της διαφύλαξης του τσαρικού θρόνου. Τα έργα της, καταλάτταν άλους τους αιώνας, τους έσκαρουν, τους έφαινε τις αίτιας τσαρικής οικογενείας. Η Οχράνα έφερε να ξέση όλες τις ύποθεσις, να άκούη τα πάντα, να άνακαλύπτει όλα τα μυστικά. Ήταν μία πανίσχυρη οργανώσις.

Κάθε μήνα, μία ειδική ύπαιθρον, έφτιαχνε για πέντε ή έξη μεγάλως άρχηγούς λεπτομέρειες έκθέσεις για όλα τα τελευταία γεγονότα. Η έκθέσις αυτές άποτελείσαν οργανώσις τόμων, στους όποιους είχαν σε κανείς όλα τα μυστικά της Αυτοκρατορίας. Μά στις έκθέσεις αυτές βλέπει σήμερον και κάτι άλλο: το στανικό παιγνίδι της Οχράνας με τους επαναστάτες, τους μηδενιστές, οι όποιοι προσπαθούσαν να λήνουν θρόνονα της, για να μεταρρυθ ήτα καλύτερα να παρακαλούσαν από κοντά τις ενέργειές της. Η Οχράνα όμως ήξερε το διπλό ρόλο που έπαιζον οι επαναστάτες και με περισσότερη έξυπνάδα έπαιζε κι' αυτή ένα διπλό παιγνίδι. Χρησιμοποιούσε τους επαναστάτες για να ξεσπαστούν όλα πρόσωπα γυνούντοσαν επανόρθωσις για το θρόνονα και την αυτοκρατορία.

Ένα από τα πρόσωπα αυτά, το πιο επώνυμον ήταν ο πρωθυπουργός Στόλιπιν, ο όποιος είχε κάνει ύστερ' από την επανάστασι του 1905 ένα σφοδρό μεταρρυθμιστής ύπερ των άποκρυφών, πράγμα που είχε κάνει τους άρχηγούς της Οχράνας, οι όποιοι ήταν συντηρητικοί, να έξαγρωθούν και να άποσπασσον να προστατεύουν τα πρόνομα του θρόνου, κι' εν άκόμη ήταν άλλη ή θέλησις του θρόνου. Με την έλλειδα λοιπόν ότι προσάτενε την άπολυταρχική έξουσία, η Οχράνα έπαινε ένα σφοδρό στανικό παιγνίδις και διοργάνωνε ή ίδια ένα σφοδρό άποκρυφών.

Έρχοντας την έδρα της στον άριθμό 14 της όδου Φοντάνα, στην Πετρούπολι, διέκρινε 45 χιλιάδες πράκτορες και μάθανε μέρα με τη μέρα όλα τα μυστικά κι' όλες τις ύποθεσις. Αν ένας αιώνας, ένας ύποκρυφός έδειχνε την έλαχιστή σημάδα προς τους επαναστάτες ή τους φιλελευθέρους, η Οχράνα ήταν πάντα έτοιμη να τον τυλίξη σε μία σκοτεινή ύποθεσις και να τον ξεκατορθώη με τον πιο μυστηριώδη τρόπο. Από την έποχή της δολοφονίας του Μεγάλου Δουκά Σεργίου και του πρωθυπουργού Πλέβε, από δικά μηδενιστίας, που ήταν τινάρα θύρα του άστυνόμε της Οχράνας Ρατσκόβα, μέχρι της Έπαναστάσεως του 1917, η Οχράνα έφαινε κατά των έχθρων της άπειρες μηχανορραφείες και κατέστρωνε άναρχωμικές άποκρυφών.

Μία τέτοια χαρακτηριστική έγγραμμάτις ύποθεσις είνε και ή μυστηριώδης δολοφονία του πρωθυπουργού Στόλιπιν.

Στα αρχεία της Οχράνας, δόθηκε έσγάτως μία άποκαλυπτική έκθεσις για το δολοφόνου του Στόλιπιν, τον περιφημο Μπαγκράβ, ή όποια περιέχει τα έξης:

«ΜΠΑΓΚΡΑΒ.—Άναρχικός. Μέλος της επαναστατικής οργανώσεως του Σαλομόν Ρυς. Άνευ επαγγελματός Βρισκοι ας σ' ην ύπαιθρον της Οχράνας από το Φεβρουάριον του 1907. Μισθός 175 ρούβλια τον μήνα.

«ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.—Έχει τρείς καταδίκας. Είνε επικίνδυνος επαναστάτης. Έχει πολλές σχέσεις στο έξωτερικό. Συχνάει στα κέντρα των επαναστατών και ξερίζει όλα τα μυστικά τους. Διαικώς όμως μας φέρνει ψεύτικες πληροφορίες. Θά μας προδώση με την πρώτη ευκαιρία. Μπορεί ύπόστο να μας χρησιμοποιήση... Είνε τολημής, άρρομητός. Έκτελει κάθε διαταγή χωρίς δίσταγμα. Ύποδειγμα δολοφόνου. Έπικίνδυνος, αλλά και χρήσιμος για τους σκοπούς μας...»

Αίτός ο άναρχικός-άστυνομικός Μπαγκράβ ήταν μία παράξενη μορφή, από τις πιο άνηγαμικές της τσαρικής Ρωσίας.

Πισω από την έπιση να άναείραμε παραπάνω, μπορεί κανείς να δαδούση και τα άκόλουθα:

«Ο Μπαγκράβ καταδικάσθη σε θάνατον και έκτελέσθη στις 7 Σεπτεμβρίου 1911, στο Κιέβο. Άιτία: Η δολοφονία του πρωθυπουργού Στόλιπιν.»

Πώς τώρα δεν θυμάται το θόρυβο που προκάλεσε στην Ερώσση ή στυγερά δολοφονία του Στόλιπιν από ένα Ρώσο τρομοκράτη;

Ο Στόλιπιν, ύστερ' από την επανάστασι του 1905, προσάθηκε να άναδιοργανώση το καθεστώς με διάφορες κοινωνικές μεταρρυθμίσεις, ή όποιες τρομοκράτηταν, όπως έπαινε τους άρχηγούς της Οχράνας. Οι άρχηγοι λοιπόν αίττοι άποφάσαν να εκμηδενίσουν αίτον τον έπικίνδυνον αντίπαλον και με τη χαρακτηριστική άφάδεια των έγγραμμάτις οργανώσαν το στανικό σχέδιο της δολοφονίας του. Όσο για τον άνηγαμον που θα άναγλυάνη να διαπύξη αίτον το συνταρακτικό έγγραμμά, τον είχαν κάλως στα χέρια τους. Ήταν τολημής, άρρομητός, ύποδειγμα δολοφόνου...

Ο Στόλιπιν ήταν φιλελευθέρως. Έπί πλέον είχε καταρθεί να κερδίση την έμπιστοσύνη του τσάρου Νικολάου ΙΙ. Τέλος ήταν άσπολη, ως άνηγαμον στην ιδιωτική του ζωή. Δεν θά μπορούσε λοιπόν η Οχράνα να τον τυλίξη σε κανένα από άκείνες τις μυστηριώδεις παγίδεις της και να τον κινήσει έτσι να γάση την έκτισση του τσάρου. Ή μόνη ήλις ήταν η δολοφονία...

Την 1η Σεπτεμβρίου του 1911 ο τσάρος Νικόλαος ΙΙ, οικοδομένους από τον Στόλιπιν, έδεδχη στο Μέγα Θέατρον του Κιέβου τον διάδωχο της Βουλγαρίας Βόρα. Μεταξύ της δεύτερας και της τρίτης πράξεως ο άστυνομός της Οχράνας Μπαγκράβ μ' ένα κομμάτο ροζέ μ' ένα μικρόδωτο ποτήριον σίμια, πλήρωσε άργά-άργά το αυτοκρατορικό θώκο. Κανείς από τους άνηγαμούς της ύπαιθρον του θέατρον δεν έπεκρίθησε να τον κινήη τον θρόνον. Ο Μπαγκράβ ήταν γνωστός στην ύπαιθρον του τσάρου. Παρασημασε λοιπόν άνευγλήτως και μία στιγμή έφαισε μετρίκι στον πρωθυπουργό Στόλιπιν. Έτσι τότε έβγαλε το πιστόλι του και με μία καταπληκτική ψυχραιμία φέταγε δυό σφαίρες στο κεφάλι του τσάρου πριν πρωτογονού. Ο Στόλιπιν άμείφωτος σφαίραθηκε στα πόδια του τσάρου. Οι αϊκίκοι πανικόβλητοι, κέρσανον στη θέσι τους. Η κινήσις της κινήσις λιποθύσαν. Κι' ο Μπαγκράβ μ' ένα στανικό χαμόγελο στα χείλη γύρισε να έξαφανισθή μέσα στον κόσμο. Μά δεν πρόφθασε. Ένας ύποκρυφός του τσάρου τον άρπάξτε από τη μέση. Ένας άλλος τον άρπάξτε και ο Μπαγκράβ θρόθηκε σε λίγο δειμόνος χειροπόδαρα. Μά έξακολούθησε να χαμεγλήθη σοσιαλιστικό Μήπως ο άρχηγοί της Οχράνας δεν του είχαν δείξει τα λόγια τους, ότι θά τον κοινοδοθώσαν, ύστερ' από τη δολοφονία του Στόλιπιν, να δρασκετίση στο έξωτερικό;

Μά ήταν και άνόητος, γιατί δεν ύποκράθησε, ότι ύστερ' από τη δολοφονία, τα έργα της Οχράνας θά τον ξεπύστοσαν άμείωτο; για να μη προδώση τα μυστικά της. Κι' αίτον έγινε. Την άλλη μέρα ο Μπαγκράβ δικάστηκε πρόξενος και άπηγχρόσθη...

Όταν τώρα ο Μπαγκράβ που πίστευε μέχρι της τελευταίας στιγμής ότι θά τον έσωζε η Οχράνα, κατάλαβε πως είχε πείσι θύμα της, άνηγαμον με άληθινόν το θάνατον. Κι' ως τελευταία θέλησις του έξεδίλωσε την έπιθυμία να τον κομίσουν με φρόνον...

Από πρόμειες λοιπόν ύποθεσις, είνε γ' ήμεις τα απόκρυφα αρχεία της μυστοποιόσεως Οχράνας τα όποια ήσαν γνωστά σήμερον γ' όλοις της δημοκράτεις τους από την Κυβερνήσι των Σοβιέτ.

Ο δολοφόνος Μπαγκράβ στην άρχονη